

SAMMENSLUTNINGEN AF
LANDBRUGETS ARBEJDSGIVERFORENINGER

Den 21. marts 1974.

Inden for EF har været behandlet en række spørgsmål under betegnelsen det sociale handlingsprogram, og blandt de mange spørgsmål, der har været behandlet, er der givet prioritet til visse spørgsmål, hvoraf en del, som spørgsmålet vedrørende længden af den ugentlige arbejdstid på 40 timer, 4 ugers betalt ferie fra arbejdsgiveren samt lige løn til mænd og kvinder for arbejde af samme værdi, ikke skulle give anledning til større bekymringer set fra et dansk synspunkt, da der allerede i de nugældende overenskomster er taget højde for disse spørgsmål på en sådan måde, at de eventuelle henstillinger, som vil kunne forventes fra de europæiske fællesskaber, må betragtes som tilgodeset inden udgangen af denne overenskomstperiode.

Et enkelt af spørgsmålene, nemlig en henstilling om visse forholdsregler i forbindelse med kollektive afskedigelser, må imidlertid forudses at give bekymringer inden for vort område, i særdeleshed, såfremt kollektive afskedigelser skal forstås så snævert, at antallet ansættes helt ned til 5 mand. I så fald vil inden for vort område en række virksomheder som gartnerier, maskinstationer, minkfarme og minkfodercentraler samt enkelte større landbrugsbedrifter komme i betragtning. Uanset antallet vil sådanne bestemmelser kunne komme til at virke overordentlig generende for de industrielle virksomheder inden for vort område, nemlig slagterier og mejerier, bl. a. i forbindelse med den strukturrationalisering gennem fusioner o. lign., der har fundet sted de

sidste år, og som må forventes også at få betydning i tiden der kommer.

Det giver endvidere anledning til overordentlig store betænkeligheder, når der i bestemmelserne forudses, at en offentlig myndighed skal kunne gribe ind over for afskedigelser og bedømme disse ud fra en vurdering af den pågældende virksomheds økonomiske og erhvervsmæssige stilling. Vi vil finde det helt uforsvarligt, at offentlige myndigheder skulle kunne have nogen indflydelse på virksomhedernes dispositioner i så henseende, og det vil under alle omstændigheder gøre enhver form for rationalisering illusorisk.

Vi håber, at det vil blive muligt at give henstillingen fra fællesskaberne en sådan udformning, at den ikke medfører de gener, som vi mener at have grund til at befrygte, eller, hvis galt skulle være, at der vil blive givet mulighed for at tage hensyn til forhold af ovennævnte karakter ved udformning af de regler og retningslinier, som må blive gældende her i landet.

For en ordens skyld gør vi opmærksom på, at vi er bekendt med henvendelsen af 8. januar d. å. fra De samvirkende danske Landboforeninger, Landbrugsrådet og De samvirkende danske Husmandsforeninger, som er rettet ikke alene til arbejdsministeren, men til landbrugs- og fiskeriministerens samt indenrigs- og socialministerens vedrørende de selvstændiges sociale problemer, idet vi kan tilføje, at der fra vor side gives fuld tilslutning til de i nævnte skrivelse fremførte synspunkter.

Med venlig hilsen
Sammenslutningen af Landbrugets
Arbejdsgiverforeninger

J. Esp Sørensen,
formand.

Hr. arbejdsminister
Johan Philipsen
Arbejdsministeriet

P. Rømert Rasmussen.